

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3973/2024
20.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Жељка Шкорића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Иване Рађеновић, Добриле Страјина и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Комлен Голубовић, адвокат из ..., против туженог Аутопревоз-Јањушевић АД Прибој, чији је пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1079/23 од 19.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2026. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1079/23 од 19.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1079/23 од 19.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 211/21 од 30.01.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу плати дуг у укупном износу од 75.476,82 динара, а на име доприноса уплаћених Републичком фонду за пензионско и инвалидско осигурање запослених – Испостава Прибој од стране тужиоца, за стаж осигурања са увећеним трајањем за периоде ближе означене у овом ставу изреке, све са законском затезном каматом почев од 25.09.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.338,14 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1079/23 од 19.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прибоју П1 211/21 од 30.01.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у

даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата тужиоцу дуга на име уплаћених доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, а на име стажа са увећаним трајањем у спорном периоду. У конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, имајући у виду се питање исплате, као што је случај у овом поступку, решава у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према члану 404. ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Из изложених разлога, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 19.09.2018. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**